

Alchymista

Marien

capo III

Sundal jsem boty a přešel přes strniště, abych se navrátil zpět
Abych se ztišil a dorovnal těžiště po bouři z minulých let
Být znovu klukem, co se proháněl v Pastvinách, na dávné lovice si hrál
A cestou k pokladu, nahoře ve skalách, své značky namaloval

Lidé se nemění, jen úhel pohledu začne být trochu z patra
Opuchlá společnost žene nás kupředu, že člověk nezná bratra
Vysoko nade mnou mraky se bouřily a blesky svítily v tmách
Mé oči chlapecké dočista pohřbily a teď jsem na pochybách

Jestli ta věc, co se za ní tak honíme, má ve svém jádru zlato
A až ji najdeme, jestli si povíme, že fakt to stálo za to
Rvátí si z cizího a tlačit na pilu, počítat oč tu běží
Denně se nanovo dopouštět omylu, že na srdci nezáleží.

Tak jako pokladem může být voda v poušti
Svědomy člověka, co jiné neopouští
Proč jsou vykradené hroby dávných králů
Krvavé stopy ke svatému grálu
Horečka zlatá, bohatství na pár chvil

Duše se vrací do pouště k místu
Kde pastýř potkal Alchymistu
osobní příběh svůj znovu jsem oprášil
Zvedl se vítr a velikou silou
trhá mi z ruky vlajku bílou
Ještě to nevzdám, ještě to neodpískám
Pohledem kluka vidím to jistě
Jsme hledači pokladů na špatném místě
Největší z největších našel si mě sám
Pohledem kluka vidím to jistě

Jsme hledači pokladů na špatném místě
Největší z největších našel si tě sám...